

РЕШЕНИЕ

№ 6715

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6743** по описа за **2023** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ф. И. Ф., ЕГН [ЕГН], живущ в [населено място], [улица], вх.А, ап.48, срещу решение № 2565/31.05.2023г. На СРС, НО 109-ти състав, постановено по н.а.х.д. № 448/2023г. по описа на СРС.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № СОА22-РД11-1178 от 06.12.2022 г., издадено от К. К.-заместник кмет на Столична община, с което за нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата/ЗДВП/ на касатора е наложено административно наказание "глоба", в размер на 50 лв. На осн. чл.22, ал.5 и ал.6 от 22, ал.5 и ал.6 от ЗМСМА, чл.53, ал.1 от ЗАНН и чл.183, ал.4, т.8 от ЗДВП.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати процесуални нарушения. Не са анализирани всички относими факти и доказателства. Анализирайки фактическата обстановка районният съд е интерпретирал неправилно събраните доказателства и показанията на свидетелите, в които има противоречие, затаяване на истината, като съдът е отказал да приеме факта относно аварийното спиране за приемане на лекарство от касатора. Твърди, че решението на съда се базира на неверни данни, които не са доказани по

безспорен начин, извършено било съществено нарушение на процесуалните правила при преценка и анализа на събраните доказателства. Предвид това намира, че решението на въззивния съд е постановено при неправилно приложение на материални закон и необосновано.

В о. с. з. касаторът се явява лично, поддържа жалбата, моли съда да отмени решението на СРС и наказателното постановление като незаконосъобразно по съображения в жалбата.

Ответникът – заместник кмет на Столична община, не изпраща представител. Приложен по делото е отговор на ответника, с който оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП предлага въззивното решение да бъде оставено в сила като законосъобразно и правилно.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 19.11.2022 г., около 10. 4 часа, в [населено място], на кръстовището на [улица]и [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]свидетелите П. П. и А. Б. забелязали, че е спрял лек автомобил „Тойота Приус“ с рег. [рег.номер на МПС] , като изчакали около 2-3 минути автомобилът да потегли, след това предприели действия по извършване на проверка. П. попитал водача /касатор/ за причината за спиране, като водачът отговорил, че автомобилът е аварирал. От заведение „Х.“ излязло момиче, което подало на Ф. торбичка. Последният факт обусловил извод, че от субективна страна причина за престоя на автомобила е различна, от посочената от водача, направили фото снимки на автомобила, от които се установява, че автомобилът се намира в зона на кръстовище, през заведение „Х.“. Констатирайки горните обстоятелства, полицейският служител П. П. съставил АУАН за паркиране на автомобила, управляван от касатора в зоната на кръстовище. Поради несъгласие на Ф. с констатациите на полицейските служители, извършващи проверката както и по повод изразени от него съмнения, че полицейските служители са употребили алкохол или наркотици, бил повикан на мястото още един полицейски патрул. На полицейските служители от първия полицейски патрул били

извършени проверки за употреба на наркотици и за употреба на алкохол, резултатите от които били отрицателни. Въз основа на издадения АУАН е издадено НП №СОА22-РД11-1178, регистриран на 06.12.2022г. От К. К. – заместник кмет на СО, с което на осн. чл. 53 от ЗАНН за нарушение на чл. 98, ал.1, т.6 от ЗДВП на Ф. Ф. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на конкретното административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Решението на въззивния съд е правилно.

Правилно е установено, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, видно от приложената Заповед №СОА20-РД09-1060/13.01.2020г. и Заповед №СОА19-РД09-3069/13.12.2022г. на кмета на Столична община, т.е. НП е издадено от компетентен орган.

В конкретния случай е наложена глоба за нарушение на ЗДВП, свързано с неправилно паркиране/престой, като компетентността на актосъставителя произлиза от Заповед №СОА19-РД09-11/04.01.2019 г. на кмета на Столична община, с която са оправомощени да съставят актове длъжностни лица в звено „Общинска полиция“, осъществяваща функции на служба за контрол по см. чл.167, ал.2 от ЗДВП на територията на Столична община. Видно от приложено удостоверение от МВР, СДВР, съгласно което П. П. е преназначен на длъжност старши полицай в сектор „Общинска полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ по допълнителен щат към щата на СДВР, поради което същият е бил компетентен да състави АУАН.

В същото време, от страна на районния съд безспорно е установено съставомерността на извършеното от Ф. Ф. нарушение, като фактическата обстановка е възприета въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства – показания на свидетелите П. П., Т. Г., А. Б., веществените доказателства и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК. В процесния случай безспорно е установено, че касаторът е спрял за престой на кръстовището на [улица]и [улица], което се установява от веществените доказателства и показанията на свидетелите. Правилно са ценени показанията на актосъставителя, че автомобилът бил спрял за престой в присъствие на водача за кратко време. Легалните дефиниции на паркиране и спиране за престой са регламентирани в чл.93 от ЗДВП, предвид което и с оглед доказателствената съвкупност въззивният съд правилно е приел, че превозното средство е било в престой. Доказаността на изложената в АУАН и в НП фактическа обстановка правилно е преценена от съда, като неправилното посочване в АУАН, че автомобилът е бил паркиран, не е повлияла на правната квалификация на нарушението и не е основание за изменение на НП в условията на чл.63, ал.7 от ЗАНН. Съгласно чл. 98, ал.1, т.6 от ЗДВП паркирането и престоят са забранени на кръстовища и на по-малко от 5 метра от тях, като нарушаването на това императивно правило влече след себе си санкционни последици, съгласно чл.183, ал.4, т.8 от ЗДВП. Автомобилът на касатора е бил в престой на кръстовище, при тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, районния съд е постановил правилно решение. Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи, различни от тези на районния съд, намира за недоказана тезата на касатора, че е предприел аварийно спиране за приемане на лекарство, не

сочи доказателства в подкрепа на тезата си, както и неоснователни доводите, че съдът неправилно е приложил материалния закон поради наличието на съществено разминаване в показанията на свидетелите, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2565/31.05.2023 г. по НАХД № 448/2023г. на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 109-ти състав.

ОСЪЖДА Ф. И. Ф. от ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева. Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.